

James Herndon: Miért kegyetlenek egymással a gyerekek az iskolában?

szeptember 12, 2014

Miért van az, hogy kegyetlenek egymással a gyerekek? – kérdezi Herndon *How to Survive in Your Native Land* c. könyve második része első fejezetében. A fejezet címe így szól: „Keressen egy jó iskolát és küldje oda a gyerekét”. Herndon szerint még abban az iskolában is, ahova kizárólag olyan gyerekek járnak, akik előnyös helyzetben lévő családokból jöttek, előfordul a jelenség, hogy a gyerekek egymás között kegyetlenek. Hogyan lehetséges ez, mire vezethető vissza? Ez még akkor is így van, ha az iskola mindennel felszerelt, van nagy kertje, nagyszerű, intelligens tanárai vannak. Még ezekben az iskolákban is verik és szidják egymást a gyerekek.

„Van még egy ok, csak egy, és ez döntő. Nevezetesen az, hogy Amerikában minden nyilvános iskola nyerteseket és veszteseket kell produkáljon. Ez a tényállás teljesen független az iskola helyzetétől és típusától.”

Egy iskolában, ahová csupa fehér gyerek jár, a vesztesek a fehérek közül kerülnek ki, ahol vegyesen van fehér és fekete, ott a feketék között lesz a sok vesztes, a csupa fekete gyereket tömörítő iskolában a vesztesek és a győztesek pedig egyaránt a feketék közül kerülnek ki. Ezért van az, hogy a vegyes iskola vesztes fekete gyerekei az órák után, amikor találkoznak, egymásba karolnak és úgy mennek a folyosón, „hogy faltól falig elállják az utat a nyertesek, a szaros fehér professzorgyerekek előtt, akiknek ezért kerülőt kell tenniük, vagy magukat a fal mellé kell szorítaniuk. Ezt a jelenséget nevezzük aztán faji feszültségnek.”

Az iskolában, ahol csupa fekete gyereket találunk, és ezért

közülük kell kikerüljenek a vesztesek és a nyertesek is, azt látjuk, „hogya az A(5-ös) gyerekek az iskolai büfében sorban állva kapnak pár ütést az arra haladó fekete H(1-es) gyerekektől.”

Természetesen a győztes gyerekekből az elemi iskolákban vagy a felsőbb iskolákban később vesztes is lehet, mert vesztesekre és győztesekre minden iskolatípusban szükség van.

„Ez az oka annak, hogy az . (az USA egyik elit egyetemének) hallgatói egymás fejéhez vágják a labdákat, hogy fizikushallgatók egy csoportja az egyetemi terület szélén sír, és nem lehet őket megvigasztalni, függetlenül attól, hogy behúzott-e nekik valaki egyet vagy nem.

Azért sírnak, mert ők a vesztesek, és valahogy bosszút fognak állni. Azért is sírnak, mert nyertesnek lenni soha nem lehet tartós. Valaki lehet, hogy az első évben a nyertesekhez tartozik, azután negyedikben átcsúszik a vesztesekhez...

Hogyan biztosítja az iskola azt, hogy mindig legyenek nyertesek és vesztesek? Egészen egyszerűen azzal, hogy vizsgák (jegyek) vannak. Ha vannak 5-ösök, akkor kell legyenek 1-esek is. E nélkül az 5-ösnek nincs jelentése. Már egy 4-es is kevésbé jó, mint egy 5-ös és minden gyerek, aki nem kap 5-öst, egy bizonyos mértékig vesztes.”

...

„Még ha az iskola a vizsgákat, intelligenciavizsgálatokat, teljesítményméréseket fel is adná, nem szűnne meg tömegesen veszteseket és győzteseket produkálni. Mert az amerikai nyilvános iskolák alapvető feladata abban áll, hogy a gyerekeket csoportosítsa és csoportokban kezelje.”

Az iskola látszólag törődik a vesztesekkel, de ha a helyzetet mélyen megvizsgáljuk, mint azt Herndon az alapvető olvasástanulással kapcsolatban megteszi, kiderül, az erre fordított energia és pénz nem elegendő, ugyanakkor rengeteg

pénz megy el arra, hogy a nyerteseknek azt tanítsák, amit amúgy is tudnak:

„Elég pénz van arra, hogy történelemtanárok ezrei Ó-Egyiptomról tanítsák a gyerekcsoportokat, amit a gyerekek egy kis része már tud, a többiek tudják, hogy mindezt megtudhatják a tankönyvekből, a lexikonból, vagy leírhatják osztálytársuk füzetéből. Egy további nagy rész semmit sem csinál azon túl, hogy ott ül, vagy problémákat okoz a tanácsadóknak, igazgatóhelyetteseknek, pszichológusoknak (akik mind azért vannak megfizetve, hogy olyan problémákkal foglalkozzanak, amelyeket maga az iskola produkál nap mint nap), és ez a gyerekcsoport azután végtelen tartalékát biztosítja a veszteseknek.”

Az iskolai házi feladatok nem azért lesznek feladva, hogy a tanár lássa, hogy a gyerek megértette-e azt, ami a tanítás során elhangzott. Nem, a házi feladat szerepe nem ez, hanem az, hogy a gyerek bizonyítsa, hogy még a győztesekhez tartozik. A nyerteseknek a feladatot még az este meg kell csinálniuk, és másnap magukkal vinniük, és ezt a veszteseknek látniuk kell. A nyerteseknek ezt mindig bizonyítania kell. 12 éven át, és azután az egyetem alatt még négy éven át, és ezért kell Jacknek (Herndon fiának) és Misinek minden reggel saját könyve olvasásának véget vetnie, hogy az iskolába menjenek, hogy ott az időt munkafüzetekkel és gyakorlatokkal üssék el, hogy aztán ennek hatására saját könyveiket olvasni tudják.

„Az iskola értelme nem a tanítás. Az iskola feladata a nőnemű juhokat és bakokat szétválasztani. (A bakokat tudvalevőleg levágják és megeszik). Ezért keressenek egy jó iskolát, ahol legalább sok füves terület van, és ahol a gyerekekkel a tanárok nem ordítanak. Ez döntő. Azután küldjék gyerekeiket mindenképp oda”.

(Fóti Péter kivonata)

Kapcsolódó irások:

- James Herndon: Börtön
- James Herndon: Kreatív művészet órák
- Herndon: Nyúl hegyi iskola
- Fóti Péter: James Herndon, „Ahogyan a dolgoknak lenni kellene c. könyvéről